Міністерство освіти і науки України
Харківський національний медичний університет
Кафедра психіатрії, наркології та медичної психології

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ НЕЙРОНАУК

ЗБІРНИК ТЕЗ

Всеукраїнської конференції молодих вчених та студентів

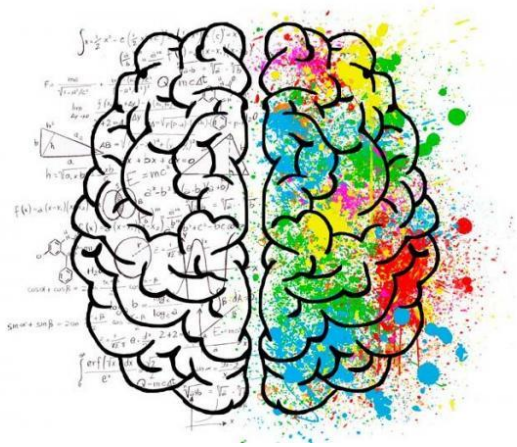

Харків, 2018

УДК 616.89

А43 Актуальні питання нейронаук: Збірник тез Всеукраїнської конференції молодих вчених та студентів (Харків 27 квітня 2018 р.) / Міністерство освіти і науки України, Харківський національний медичний університет – Харків: – 2018. – 61 с.

Відповідальний за випуск професор Г.М. Кожина

Відповідальність за якість та достовірність матеріалів несуть автори публікацій.

Відносно мало відомо про те як змінюється особистісне функіонування та соціальна активність пацієнтів, що страждають на шизофренію в залежності від тривалості захворювання.

Матеріали і методи. Нами було проведено дослідження особистісного та соціального функціонування пацієнтів за допомогою шкали PSP та шкали GAF. Загалом було обстежено 60 пацієнтів, хворих на шизофренію, віком від 22 до 53 років, 30 з яких були жінки та 30 чоловіки. Пацієнти були розділені на 4 групи по 15 пацієнтів в кожній групі, до першої групи увійшли пацієнти, що страждають на шизофренію менше 5 років, до другої групи – пацієнти з терміном захворювання 5-10 років, до третьої – 10-15 років та до четвертої – 15-20 років. Пацієнтів було прорейтовано за допомогою шкали PSP та GAF.

Результати. Середній бал по шкалі PSP у пацієнтів 1 групи становив 73 бали, у пацієнтів 2 групи – 62 бали, у пацієнтів 3 групи – 44 бали та у пацієнтів 4 групи 42 бали. Середній бал по шкалі GAF становив 66,3 в 1 групи, 56,4 в 2 групи пацієнтів, 42,0 – в 3 групи пацієнтів та 38,5 в 4 групи.

Висновки. Отримані результати дозволяють зробити висновок, що існує чітка залежність між тривалістю захворювання та зниженням рівня особистісного та соціального функціонування.

Чим більша тривалість захворювання, тим більшим є зниження особистісного та соціального функціонування пацієнта.

Зеленська К.О., Красковська Т.Ю.

ОСНОВНІ ПРЕДИКТОРИ ФОРМУВАННЯ СУЇЦИДАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Харківський національний медичний університет
Кафедра психіатрії, наркології та медичної психології
м.Харків, Україна
Науковий керівник – зав.каф., проф., д.мед.н. Кожина Г.М.

Актуальність. В наш час самогубство є однією із актуальних проблем Всесвітньої організації охорони здоров'я. Так за даними ВООЗ за в останні пів століття показники поширеності суїциду збільшилися більш ніж на 55%, так на сьогодні помирає від самогубства один мільйон осіб. Є дослідження, в котрих доведено, що усі випадки самогубства є складним результатом взаємодії наступних чинників: ситуаційних, особистісних та психопатологічних. Ситуаційні чинники вкрай значущі, тому вкрай важливе їх визначення.

Мета. Визначити головні психотравмуючі чинники суїцидальної поведінки.

Матеріали і методи: на базі ХОКПБ №3 нами було обстежено 46 жінок та 15 чоловків, хворих на депресивні розлади. Нами були використані наступні методи: клініко-психопатологічний, клініко-анамнестичны та психодіагностичний, котрий включав використання госпітальної шкали тривоги і депресії (HADS). Опитування та верифікація діагнозу здійснювалось із застосуванням критеріїв МКХ-10.

Результати. Проведені дослідження дозволили з'ясувати першочергові психотравмуючі чинники, котрі ставали предикторами розвитку суїцидальної поведінки при депресивних розладах, до них належать: зниження соціальних взаємодій (37,2% жінок і 31,5% чоловіків), матеріальні труднощі (42,4% жінок і 67,3% чоловіків), зміна життєвого стереотипу не залежно від дій хворого (16,9% та 11,2 % відповідно), сімейні конфлікти (58,3% та 64,2%) та службові конфлікти (5,9% та 5,6%), тривале психічне навантаження (12,3% жінок і 7,9% чоловіків), наявність соматичних хвороб (11,3% жінок і 6,3% чоловіків). За даними госпітальної шкали тривоги і депресії (HADS) у пацієнтів були прояви тривоги і депресії.

Висновки. Найбільш значущими для більшості пацієнтів є проблеми у міжособистісних відносинах, потім серед психотравмуючих чинників є майнові питання и найбільший відсоток спостерігається у чоловіків. Нами булла використана психоосвітня робота з використанням інформаційних модулів, проблемно-орієнтованих дискусій, формування комунікативних вмінь і навичок, вирішення проблем міжособистісної взаємодії, тренінги позитивного самосприйняття, поліпшення комплаєнсу. У комплексі з основною терапією психоосвіта дозволила знизити прояви деяких психотравмуючих чинників.

Комар В.О.

ЕТИЛМЕТИЛГІДРОКСИПІРИДИНУ СУКЦИНАТ В КОМПЛЕКСНІЙ ТЕРАПІЇ ЕПІЛЕПСІЇ

Харківський національний медичний університет, кафедра неврології №1, м Харків, Україна.

Науковий керівник –доц., к.мед.н. Різниченко О.К.

Актуальність теми. Більше, ніж у половини хворих з діагнозом епілепсія спостерігаються різні розлади вищих психічних функцій, в тому числі, когнітивних функцій. Для поліпшення метаболічних процесів у тканинах головного мозку рекомендується призначення в комплексній терапії епілепсії препаратів групи антиоксидантів. Прикладом таких лікарських засобів може виступати етилметилгідроксипіридину сукцинат - речовина, що володіє інгібуючим впливом на окислення вільних радикалів. В результаті він має мембраностабілізуючу, антиоксидантну, гіполіпідемічну, ноотропну і протиепілептичну дію.

Матеріали і методи: було обстежено 20 хворих з діагнозом епілепсія. Всі вони отримували в складі комплексної терапії препарати етилметилгідроксипіридину сукцинату в дозуванні 150 мг 3 рази на добу, курс лікування становив 30 днів.

Результати: відзначена позитивна динаміка при застосуванні даного препарату - зниження рівня втоми, поява бадьорості, поліпшення загального самопочуття, настрою, а також підвищення загальної активності хворих, зменшення кількості великих і малих судомних нападів на тлі терапії протисудомними препаратами. У 17 пацієнтів з 20 спостерігалися помітне поліпшення уваги, зниження тривожності і напруженості. У 3 інших хворих

ВПЛИВ ПРИЙОМУ КВЕТІАПІНА НА ПЕРЕБІГДЕПРЕСИВНО І ПСИХОТИЧНОЇ СИМПТОМАТИКИ У ХВОРИХ НА АФЕКТИВНУ ПАТОЛОГІЮ.....16
Друмова А.А, Шнурко Е.О. 17
ВИВЧЕННЯ І ВИЯВЛЕННЯ НА РАННІХ ЕТАПАХ ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД СМАРТФОНІВ У СТУДЕНТІВ 1-6 КУРСІВ ХНМУ. МЕТОДИ ПРОФІЛАКТИКИ ГАДЖЕТ-АДДИКЦІЇ 17
Животовська А.І. 19
КОПІНГ-СТРАТЕГІЇ ОСОБИСТОСТІ ПРИ РОЗЛАДАХ АДАПТАЦІЇ 19
Закернична Н.В. 20
ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБИСТІСНОГО І СОЦІАЛЬНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ У ПАЦІЄНТІВ, ЩО ХВОРІЮТЬ НА ШИЗОФРЕНІЮ 20
Зеленська К.О., Красковська Т.Ю. 21
ОСНОВНІ ПРЕДИКТОРИ ФОРМУВАННЯ СУЇЦИДАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....21
Комар В.О.....22
ЕТИЛМЕТИЛГІДРОКСИПІРИДИНУ СУКЦИНАТ В КОМПЛЕКСНІЙ ТЕРАПІЇ ЕПІЛЕПСІЇ 22
Коровіна Л.Д., Кондратенко А.П. 23
ОСОБЛИВОСТІ ДЕПРЕСИВНИХ РОЗЛАДІВ У АНГЛОМОВНИХ СТУДЕНТІВ.....23
Косенко Ю.В. 24
ЗДОРОВИЙ І НЕВРОТИЧНИЙ ПЕРФЕКЦІОНІЗМ У СТУДЕНТІВ IV КУРСУ 24
Котков О.Р. 25
РОЛЬ АТОРВАСТАТИНУ В ПРОФІЛАКТИЦІ ПОВТОРНИХ ІШЕМІЧНИХ ІНСУЛЬТІВ 25
Куряча О.П. 26
ФАКТОРИ РИЗИКУ ФОРМУВАННЯ СИНДРОМУ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ У СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ.....26
Кутарева М.Ю. 28
КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК ХВОРОБИ АЛЬЦГЕЙМЕРА: СУЧАСНІ НАПРЯМКИ ЛІКУВАННЯ.....28
Латанська Н.С. 29
„ПОРТРЕТ” ПСИХОЛОГІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ 29
Лежнюк А.С. 30
ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ДИТЯЧОЇ ШИЗОФРЕНІЇ.....30
Лі К.-М.М. 32
NEUROPSYCHOLOGICAL ASPECTS OF SENSORY PROCESSING SENSITIVITY AND ITS RELATION TO PANIC ATTACKS 32